

Acatistul Maicii Domnului la Icoana de la Poceaev

8 septembrie, în vinerea din Săptămâna Luminată și pe 23 iulie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește *(de trei ori)*, **Slavă...**, și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne irtă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Amin.

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, a popoarelor creștine și a țării noastre de toți știută izbăvitoare, cântări de laudă îți aducem noi, credincioșii, adunați pe sfântul tău munte, iar tu, ca ceea ce ai negrăită milă, o, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, să nu lepezi rugăciunile noastre înălțate înaintea chipului tău celui făcător de minuni, ca întru umilința inimii să te lăudăm: Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Icosul 1:

Arhanghelul Gavriil cel dintâi ți-a adus “bucură-te”, atunci când ți-a binevestit ție zămislirea Fiului lui Dumnezeu, iar după preaslăvita ta Adormire toate Puterile Cerești aceeași laudă neconținut în Ceruri ți-o aduc; cum vom îndrăzni deci noi, păcătoșii, să ne unim glasurile noastre cu glasurile celor fără de trup? Dar, știind mila ta față de toți cei ce se pocăiesc, deschidem cu frică și cu dragoste buzele noastre, grăind acestea:

Bucură-te, noian de milă;
Bucură-te, nesecată mare a dragostei;
Bucură-te, bună mijlocitoare a neamului creștinesc;
Bucură-te, zid nesurpat al Mănăstirii Poceaevului;
Bucură-te, că pe creștinii ortodocși prin dragostea cea către tine spre muntele Poceaevului îi atragi;
Bucură-te, izgonitoare a oricărei întristări de la sufletele noastre;
Bucură-te, căci chipul tău făcător de minuni din muntele Poceaevului este ca o stea povățuitoare pe cale;
Bucură-te, că rugăciunile înălțate ție alungă ispitirile pătimășe;
Bucură-te, că i-ai mângâiat pe oameni prin arătarea ta pe munte;
Bucură-te, că pentru noi ai lăsat urma tălpii tale pe el;
Bucură-te, îndrăzneală neschimbată a celor credincioși;
Bucură-te, întărire puternică pentru cei aflați în îndoială;
Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 2:

Văzând sihaștrii Poceaevului și fericitul Ioan cel desculț pe Preasfânta Născătoare în stâlp de foc pe stâncă arătată, au sărutat urma tălpii ei și stropindu-se cu apa izvorâtă din piatră, au strigat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Cele de neînțeles căutând să le înțelegem cu mintea, ne întărim în această nădejde, că izgonind pe agareni, iar apoi pe eretici, ai binevoit să întărești pe muntele Poceaevului pavăza Ortodoxiei; pentru aceasta, venind în sfânta ta biserică, umplem inimile noastre cu credință fierbinte, zicând:

Bucură-te, întărire a adevăratei credințe;
Bucură-te, muștrare a credinței rătăcite;
Bucură-te, că ai fost prevestită demult de rugul cel nears din Sinai;
Bucură-te, că aici, în stâlp de foc, creștinilor te-ai arătat;
Bucură-te, că din cuptorul cel încins, de rouă fiind mântuiți, fiii lui Avraam pe tine te-au preinchipuit;
Bucură-te, că cei vindecați în chip minunat de apa de la Urma ta te-au

propovăduit;

Bucură-te, că pământul nostru pângărit de agareni în vremurile de demult, l-ai mângâiat prin arătarea ta;

Bucură-te, că și astăzi cu multe semne întărești pe rugătorii de aici;

Bucură-te, grabnică auzire a celor ce se pocăiesc;

Bucură-te, ajutor și adăpostire pentru cei ce se nevoiesc;

Bucură-te, înțeleptirea celor neștiutori;

Bucură-te, întărirea celor slabi;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 3:

Puterea harului întreit ai arătat, Stăpână, pe muntele Poceaevului, unde de 300 de ani locul arătării tale l-ai împodobit cu icoana făcătoare de minuni, care a fost dăruită de mâna Preasfințitului Neofit Elinul, ce venea de la Moscova, mai întâi Anei, ca mai apoi să fie primită de la ea la Mănăstirea Poceaevului pentru oamenii ce se bucură și cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Nobila Ana, având în casă icoana ta, Stăpână, și văzând vindecarea fratelui său Filip care era orb din naștere, s-a aprins de duhul râvnei pentru slava ta și a zidit mănăstire din piatră în cinstea Preacinstitei Adormirii tale, pentru pustniciei din Poceaev și aducându-se închinare în ea chipului tău cel făcător de minuni, strigă așa:

Bucură-te, că prin sfânta ta icoană ne-ai dăruit nouă comoară plină de bogății;

Bucură-te, că chipul tău, dăruit de mâna Preasfințitului, a sfințit pământul nostru;

Bucură-te, ceea ce întorci sufletele noastre de la bogățiile pământești;

Bucură-te, că ne înveți să lăudăm slava lui Dumnezeu;

Bucură-te, că văzând minunile tale, inimile noastre sunt răpite la ceruri;

Bucură-te, că în locașul tău ne aflăm precum în pridvorul Raiului;

Bucură-te, că ai mângâiat prin icoana ta pe creștinii ortodocși;

Bucură-te, că pe credincioșii din toate țările îi chemi la Mănăstirea Poceaevului;

Bucură-te, că prin ea se înmulțește credința;

Bucură-te, că prin ea se izgonește întristarea;

Bucură-te, bucurie neîncetată a călugărilor de la Poceaev;

Bucură-te, nădejde nerușinată a mirenilor;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 4:

Viforul nebuniei ereticești s-a năpustit asupra locașului tău, Stăpână, robind sfânta ta icoană prin mâna iconoclaștilor, și spre hulire aceștia pornindu-se, în grabă de mânia lui Dumnezeu au fost opriți, atunci când o putere nevăzută i-a răpus pe nerușinații hulitori, precum pe Artaxerxe și Irod, aruncându-i în neputință pe batjocoritorii sfințeniei tale ce nu știau să cânte: Aliluia!

Icosul 4:

Auzind călugării Poceaevului și tot poporul ortodox că sfânta ta icoană, după 17 ani de robie ereticească, se întoarce de la hulitorii rușinați în sfântul locaș, au ieșit în întâmpinarea ei și plângerea în bucurie o au preschimbat, strigând ție:

Bucură-te, păzitoarea creștinilor;

Bucură-te, mustrarea ereticilor;

Bucură-te, că n-ai lăsat până la sfârșit Mănăstirea Poceaevului fără icoana ta;

Bucură-te, că ai mustrat batjocora cea rea a împotrivirilor cinstirii icoanelor;

Bucură-te, că ne înveți în necazuri să nu ne pierdem nădejdea;

Bucură-te, că ne poruncești să credem în dreptatea lui Dumnezeu;

Bucură-te, că prin ea s-a întărit Ortodoxia în țara noastră;

Bucură-te, că toată lumea prin tine s-a învrednicit să primească adevărul întrupat;

Bucură-te, că urmezi îndelung-răbdării lui Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce întărești în răbdare pe aleșii tăi;

Bucură-te, că prin tine cei smeriți primesc mângâiere;

Bucură-te, că cei mândri se smeresc prin tine;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 5:

Ca o stea călăuzitoare spre Dumnezeu te-ai arătat, Stăpână, pentru cei ce caută mântuirea, aducându-i pe ei la Soarele Dreptății, că precum în viața ta pământească te-ai arătat mijlocitoare către Fiul tău în Cana Galileii, așa și după preaslăvită trecerea ta la Ceruri, aduci și înalți rugăciuni Fiului tău pentru credincioșii de aici de pe Muntele Poceaevului, dăruindu-le mulțime de tămăduiri tuturor celor ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 5:

Văzând oamenii odinioară că și astăzi mulțimea vindecărilor dăruite de tine pe Muntele Poceaevului, se întăresc în dorința mântuirii sufletelor lor și aducând pocăință fierbinte, strigă ție:

Bucură-te, vederea orbilor și umblarea șchiopilor;

Bucură-te, slobozirea de demoni a celor îndrăciți;

Bucură-te, că pe călugărul cel robit l-ai întors prin aer în chip minunat;

Bucură-te, că pe pruncul Simion, care era mort, pentru rugăciunile unei starețe l-ai înviat;

Bucură-te, că prin astfel de semne puterea minunilor de odinioară oamenilor s-a arătat;

Bucură-te, că vindecările de la sfânta ta icoană nici în zilele noastre nu au secăt;

Bucură-te, că în toată lumea izvorăști tămăduiri prin sfintele tale icoane;

Bucură-te, ceea ce cu daruri duhovnicești îi îmbogățești pe rugători;

Bucură-te, că neamurile creștine se laudă cu tine;

Bucură-te, că și cei puțin credincioși aleargă la ajutorul tău;

Bucură-te, bucuria cetelor cerești;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 6:

Propovăduitori ai slavei Preacuratei Fecioare s-au arătat agarenii, care s-au năpustit asupra Mănăstirii Poceaevului și arătarea Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și a Preacuviosului Iov nu au înțeles-o dintru început, dar atunci când săgețile aruncate de ei s-au întors înapoi au priceput puterea Stăpânei și pocăindu-se de nebunia lor, au strigat cu credință: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucit-a chipul tău, Stăpână, pe muntele Poceaevului, când frații mănăstirii, fiind împresurați de agareni, înălțau rugăciune adâncă înaintea sfintei tale icoane și a raclei Preacuviosului Iov și văzând ei pe agareni fugind, cutremurați de această vedenie, cu bucurie ți-au cântat:

Bucură-te, izbăvitoarea și mântuirea noastră;
Bucură-te, pururea ajutătoare a neamului creștinesc;
Bucură-te, că ai gonit pe nelegiuiții vrăjmași de la sfințenia ta;
Bucură-te, că i-ai adus la pocăință;
Bucură-te, că de tine se cutremură vrăjmașii nevăzuți ai mântuirii noastre;
Bucură-te, că ție ți se închină în ceruri Sfinții îngeri și răposații cei dreپți;
Bucură-te, că pe Preacuviosul Iov l-ai primit cu tine la rugăciune;
Bucură-te, că prin arătarea ta pe agareni i-ai adus la Sfântul Botez;
Bucură-te, că cei credincioși prin tine se izbăvesc de frica morții;
Bucură-te, că pentru tine unii dintre agareni s-au făcut călugări cu frică de Dumnezeu;
Bucură-te, arătare pururea a adevărului;
Bucură-te, bună înțelepțire a celor rătăciți;
Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 7:

Vrând să aprindă în inimile creștinilor dorirea vieții veșnice, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pe bolnavi îi vindecă cu minunile sale, pe morți îi înviază, pentru ca și noi împreună cu ei, înțelegând puterea lui Dumnezeu, să lepădam cele pământești și să ne îngrijim de sufletele noastre, neîncetat cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 7:

Noi și grele neazuri a suferit Mănăstirea Poceaevului atunci când, împreună cu întreaga țară, a fost ruptă prin viclenie de la Ortodoxie și s-a dat sub stăpânirea ereticilor, iar peste 110 ani a fost întoarsă drept-măritorilor creștini, care, venind, au scos de sub obroc sfintele moaște ale Preacuviosului Iov și căzând către chipul făcător de minuni al Stăpânei, au grăit:

Bucură-te, apărătoarea Ortodoxiei;
Bucură-te, muștrarea ereticilor;
Bucură-te, că locașul tău nu l-ai părăsit până la sfârșit;
Bucură-te, că ne înveți pe noi frica de Dumnezeu;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta țara Volînii s-a întors la Ortodoxie;
Bucură-te, că încă din vremurile vechi mulți eretici prin înțelepțirea ta s-au îndreptat;
Bucură-te, ceea ce chemi la rugăciune în Sfânta ta Lavră pe cei credincioși;
Bucură-te, că îi înveți pe cei necredincioși să se închine sfințeniei ortodoxe;
Bucură-te, că fără de încetare ești preaslăvită de cuvioși și cuvioase;
Bucură-te, că și cei căzuți în fărădelegi vin la tine;
Bucură-te, întoarcerea la credință a celor ce s-au lepădat de ea;

Bucură-te, călăuză a celor înșelați spre lumina cunoștinței;
Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 8:

Minune străină vedem întru tine, Maica lui Dumnezeu, că precum bolile trupești prin sărutarea sfintei tale icoane și prin stropirea cu apă de la Poceaev se tămăduiesc, așa și patimile sufletești la vederea sfințeniei tale se izgonesc, credința se întărește și inimile noastre se umplu de umilință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Plin de păcate fiind eu, nevrednicul, risipirii lumești cu totul m-am dat și de păcatul meu nu mă îngrijesc, dar căutând la sfânta ta icoană, Stăpână, și văzând cum nenumărați oameni primesc de la ea înțelepțire și cu inima veselă se îndreaptă pe calea mântuirii, îți cânt acestea:

Bucură-te, comoara curăției;

Bucură-te, noianul milostivirii;

Bucură-te, ceea ce înalți către Fiul tău neîncetate rugăciuni pentru cei credincioși;

Bucură-te, că nu te întorci de la rugăciunile păcătoșilor;

Bucură-te, că prin tine mulți au părăsit deznădejdea cea păcătoasă;

Bucură-te, că cei ce cheamă numele tău s-au ridicat din căderea cea străină;

Bucură-te, că prin tine a fost rușinată erezia împotriva icoanelor din toată lumea;

Bucură-te, că ai întors adevărata credință în țara Volîniei;

Bucură-te, ceea ce înalți inimile oamenilor la nevoința curăției;

Bucură-te, că pe cei obijduiți îi înveți să ierte;

Bucură-te, umilința inimilor noastre;

Bucură-te, nădejdea sufletelor noastre;
Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 9:

Toate lepădările și rătăcirile eretice i le-ai iertat poporului care s-a pocăit, Stăpână, și ai slobozit oamenilor izvor de tămăduiri de la iocana ta cea făcătoare de minuni și de la urma tălpii tale de pe Muntele Poceaevului din Sfânta ta Lavră, ca cei ce vor aduce pocăință înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele lor să nu se îndoiască de ajutorul tău și să-I cânte Lui: Aliluia!

Icosul 9:

Ritori ai slavei tale s-au arătat, Stăpână, orbii și șchiopii care au primit vindecare de la sfânta ta icoană, întoarsă dreptmăritorilor creștini, precum și femeia eretică care era bolnavă, care în ajutor chemându-te, după vindecare, a primit credința cea adevărată și a sărutat sfânta ta icoană, iar noi strigăm ție așa:

Bucură-te, milostivitoare a Împăratului Ceresc;

Bucură-te, pururea mijlocitoare a pământenilor;

Bucură-te, că pe femeia bolnavă, prin vindecare, ai întors-o de la rătăcirea luterană;

Bucură-te, că toți oamenii s-au încredințat de adevărul Ortodoxiei;

Bucură-te, că prin tine ortodocșii au biruit de multe ori înșelările agarenilor;

Bucură-te, că pentru tine cei înșelați de latini s-au întors la credința ortodoxă;

Bucură-te, că tot neamul creștinesc își ridică intru rugăciuni ochii către tine;

Bucură-te, că pe tine te cheamă în ajutor cei ce se roagă pentru odihna răposaților;

Bucură-te, că pe cei ce vin la tine îi slobozești din necazurile vieții;

Bucură-te, că dăruiești tărie celor care rabdă felurite nevoi;

Bucură-te, povățuitoare bună a celor ce se războiesc împotriva diavolilor;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 10:

Vrând să mântuiască Preacurata Născătoare de Dumnezeu pe o bătrână aflată în orbirea credinței catolice, care avea o nepoțică mică, botezată în adevărata credință ortodoxă, dar oarbă trupește, le-a pus în gând dorința cea bună de a se închina chipului ei făcător de minuni de la Poceaev, unde pe fetiță minunat a vindecat-o, iar pe bătrână a învățat-o să mărturisească dreptmăritoarea credință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Zid nesurpat al credinței adevărate te-ai arătat, Stăpână, că precum nelegiuții eretici cu îndărătnicie s-au întors de la preamărirea ta, ca adevărată Născătoare de Dumnezeu, așa și credincioșii pravoslavnici au stat neclintiți în credința cea către tine și nu au voit niciodată să se îndepărteze de la neîncetatele rugăciuni aduse ție, pentru aceasta nu îndrăznesc să primească în urechile lor cuvintele cele înșelătoare ale ereticilor, ci cu mulțumitoare inimi te laudă pururea pe tine, zicând:

Bucură-te, bucuria și mângâierea creștinilor;

Bucură-te, slava și închinarea cetelor îngeresti;

Bucură-te, ceea ce ne îngrădești de cuvintele mincinoase ale ereticilor;

Bucură-te, că prin aducerea aminte a milelor tale cugetele noastre le înalți la Dumnezeu;

Bucură-te, că pe Sfinții Apostoli i-ai adus pe norii cerului la adormirea ta;

Bucură-te, că pe muntele Poceaevului în fiecare an în zi de praznic aduni mii și mii de oameni ce se roagă pentru iertare;

Bucură-te, că pentru tine creștinii duc greutatea căii ca pe o dulce împăcare;

Bucură-te, că penru tine și cei trândavi se silesc să li se asemene lor;

Bucură-te, ceea ce îi ajuți cu harul tău pe călugări să uite desfătările lumii acesteia;

Bucură-te, că pe cei ce caută în urmă îi înfricoșezi cu visuri grozave;

Bucură-te, cea mai frumoasă diademă a Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, scut nebiruit al țării noastre;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 11:

Văzând, Stăpână, înălțându-se neîncetat ca tămâia la cer cântările de mulțumire ale creștinilor pentru toate binefacerile tale din întreaga lume, te rugăm ca nici ale noastre nevrednice laude să nu le treci cu vederea și harul pocăinței să ni-l dăruiești, ca să-I cântăm lui Dumnezeu cu nădejde: Aliluia!

Icosul 11:

Lumină a zilelor trecătoare și nădejde a vieții veșnice te-ai arătat, Stăpână, unui om din Basarabia ce era pe moarte, când deodată, după gustarea apei de la Lavra Poceaevului, s-a făcut sănătos, iar cei de aproape ai lui văzându-l, cu frică și cu umilință ți-au strigat:

Bucură-te, vindecătoarea bolnavilor;

Bucură-te, mângâierea celor scârbiți;

Bucură-te, că moartea ce a venit s-a izgonit prin tine;

Bucură-te, că prin tine ni s-a dăruit credință neînfruntată;

Bucură-te, că cele proorocite de Gavriil s-au împlinit în ochii noștri;

Bucură-te, că după cuvântul tău ești prea mărită de toate neamurile, acum și pururea;

Bucură-te, că prin arătarea ta ai sfințit Muntele Poceaevului;

Bucură-te, că al doilea Nazaret aici l-ai arătat;

Bucură-te, că nu ai rușinat nădejdea nimănui;

Bucură-te, primitoare caldă a rugăciunilor tuturor;

Bucură-te, că ne dăruiești sănătate;

Bucură-te, că ne ridici spre mântuire;

Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 12:

Harul vindecărilor și al facerii de minuni revărsat de la sfânta ta icoană, Stăpână, să nu rămână fără de folos pentru sufletele noastre, că pentru păcate am căzut în nesimțirea cea împietrită, însă având putere să înviezi morții, înviază și sufletele noastre amorțite și luminează cu gândul cel bun inimile noastre, ca urând înșelăciunea păcatului, să-I cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12:

Slăvind minunile tale arătate în Mănăstirea Poceaevului, te rugăm, Stăpână, să nu-ți întorci fața ta de la țara noastră, ci către toți ce vin la muntele tău cel sfânt caută cu mila ta, împlinește-le lor cererile cele spre bine, ca să-ți cânte ție:

Bucură-te, milostivire a Dreptului Dumnezeu;

Bucură-te, îndrăznirea creștinilor către Cel Preaînalt;

Bucură-te, că ai arătat biruința credinței în Lavra ta;
Bucură-te, că aprinzi dragostea în inimile oamenilor;
Bucură-te, că îi învrednicești pe ei să vadă aici minuni asemeni celor din vechime;
Bucură-te, că muntele acesta ca al doilea Sinai s-a preaslăvit în țările creștine;
Bucură-te, că pe Dumnezeu Cel arătat pe pământ L-ai purtat în pânțelele tău;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale îi înalți pe oameni la Dumnezeu;
Bucură-te, că ai lăsat icoana ta ca pe o propovăduitoare a mântuirii;
Bucură-te, că urma tălpii tale, umplută de apă tămăduitoare, cu minuni se preaslăvește;
Bucură-te, că din înălțimea Cerurilor cauți la robii tăi;
Bucură-te, povățuitorul credincioșilor spre fapte bune;
Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 13:

Preaslăvită Maică a lui Hristos Dumnezeu, căreia ți s-au încredințat ca fii toate neamurile creștine, nu ne pricepem noi, păcătoșii, să-ți aducem laude cu vrednicie, dar fiind biruiți de dragostea cea către tine și ridicând ochii noștri la chipul tău cel făcător de minuni, te rugăm: nu ne lăsa pe noi, fiii tăi cei aflați în lupte și în nevoi, care credem fierbinte în ajutorul tău și Îi cântăm Fiului Tău: Aliliua! *(de 3 ori)*

Icosul 1:

Arhanghelul Gavriil cel dintâi ți-a adus "bucură-te", atunci când ți-a binevestit ție zămislirea Fiului lui Dumnezeu, iar după preaslăvita ta Adormire toate Puterile Cerești aceeași laudă neconținut în Ceruri ți-o aduc; cum vom îndrăzni deci noi, păcătoșii, să ne unim glasurile noastre cu glasurile celor fără de trup? Dar, știind mila ta față de toți cei ce se pocăiesc, deschidem cu frică și cu dragoste buzele noastre, grăind acestea:

Bucură-te, noian de milă;
Bucură-te, nesecată mare a dragostei;
Bucură-te, bună mijlocitoare a neamului creștinesc;
Bucură-te, zid nesurpat al Mănăstirii Poceaevului;
Bucură-te, că pe creștinii ortodocși prin dragostea cea către tine spre muntele Poceaevului îi atragi;
Bucură-te, izgonitoare a oricărei întristări de la sufletele noastre;
Bucură-te, căci chipul tău făcător de minuni din muntele Poceaevului este ca o stea povățuitoare pe cale;

Bucură-te, că rugăciunile înălțate ție alungă ispitirile pătimase;
Bucură-te, că i-ai mângâiat pe oameni prin arătarea ta pe munte;
Bucură-te, că pentru noi ai lăsat urma tălpii tale pe el;
Bucură-te, îndrăzneală neschimbată a celor credincioși;
Bucură-te, întărire puternică pentru cei aflați în îndoială;
Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, a popoarelor creștine și a țării noastre de toți știută izbăvitoare, cântări de laudă îți aducem noi, credincioșii, adunați pe sfântul tău munte, iar tu, ca ceea ce ai negrăită milă, o, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, să nu lepezi rugăciunile noastre înălțate înaintea chipului tău celui făcător de minuni, ca întru umilința inimii să te laudăm: Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea și mângâierea a toată lumea!

Rugăciune la Icoana Maicii Domnului de la Poceaev:

O, Izvorule luminat al minunilor, cine poate măsura curgerea darurilor Tale de care ne-am împărtășit noi, nevrednicii, cei ce înotam fără nădejde în marea păcatelor. Cu adevărat, razele milostivirilor Tale au strălucit asupra tuturor, și asupra celor buni și asupra celor răi, întorcând inimile împietrite spre privirea frumuseții dumnezeiești. Făcutu-Te-ai Preacurată, Izvor de binecuvântare celor ce se nevoiesc pe calea mântuirii, Sabie a rugăciunii pentru cei ce luptă împotriva duhurilor răutății, Grădină plină de miresmele darurilor pentru cei ce caută nectarul cuvintelor dumnezeiești, Toiag strălucitor celor ce merg prin noaptea neputințelor, Mângâiere sufletelor rănite de ascuțișul păcatelor, Strajă

nebiruită celor ce îți odihnesc gândul întru cugetarea la cele cerești, Carte nescrisă a iubirii pentru cei însetați de mângâiere duhovnicească, Munte înalt al rugăciunii pentru cei aflați în călătoria de desăvârșire, Oglindă minunată întru care se zugrăvesc tainele neapropiate minților îngerești, Vas al Apei Celei vii pentru cei însetați de îndumnezeire, Cărare sfințită pentru cei ce-și poartă pașii spre înălțimile cerești, Izvor de tămăduiri pururea curgător pentru cei istoviți de neputințe trupești.

Dar ce laudă vrednică de înălțimea desăvârșirii Tale vom putea aduce, noi, nevrednicii, când și mințile îngerești cad întru uimire și nu pot să laude măreția slavei cu care ai fost încununată de Mâna Ziditorului? Nu ne pricepem mai mult a grăi cele dumnezeiești, noi, cei ce nici măcar nu am pus început întru rugăciune. Dar ca să nu ne arătăm nemulțumitori darului Tău, îndrăznim a aduce înaintea Ta mulțumirea noastră cea nevrednică de răsplătirea Ta, căzând înaintea Ta cu credință: Bucură-Te, Maică Preasfântă, Ceea ce ai oprit năvălirea vrăjmașilor și din cursele ispititorilor nevăzuți scoți pe cei ce Te cheamă cu glas tare de rugăciune dintru adâncul inimii, bucură-Te, că pe calea drepte credințe aduci pe cei rătăciți în noaptea ereziilor și vâlul întunecat al necredinței îl iei de pe mintea noastră, ca să vedem înțelegător cu ochii minții strălucirea razelor înțelepciunii Soarelui dreptății, bucură-Te, Liman binecuvântat la care se odihnesc toți cei osteniți de cugetarea cea lumească. Nu ne lăsa pe noi până în sfârșit, izgonind de la noi toată năvala gândurilor răutății. Cu brațul Tău milostiv să ne duci pe noi în cămările cerești, încă de pe pământ așezându-ne pe toți la masa rugăciunii spre îndulcirea de înțelegerile cele cerești. Mărire Ție, Celei Ce cauți pe toți cei din întunericul ispitelor și îi ridici iar la lumina milostivirii dumnezeiești. Amin!